

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący braku kompetencji Komisji Europejskiej do oddelegowania na ECHA nakładania należności administracyjnych i braku kompetencji ECHA do wydania decyzji MB/29/2010 jej zarządu Agencji z dnia 12 listopada 2010 r. („on the classification of charges for which services are levied”).

— Strona skarżąca podnosi w tej kwestii, że ustanawiając w art. 13 ust. 4 rozporządzenia w sprawie opłat i należności, iż ECHA pobiera opłatę administracyjną odmienną od opłaty za rejestrację, która jest jedyną dozwoloną przez przepisy o utworzeniu ECHA, Komisja wykracza poza to, na co zezwalają te przepisy i że w tym zakresie art. 114 TFUE nie jest wystarczający, aby uzasadnić kompetencję Komisji lub ECHA.

2) Zarzut drugi dotyczący niezgodnej z prawem delegacji uprawnień określonej w art. 13 ust. 4 rozporządzenia w sprawie opłat i należności.

— Strona skarżąca podnosi w tym zakresie, że ponieważ ww. przepis pozostawia uznaniu ECHA ustalenie należności administracyjnej bez określenia jej celów, treści, zakresu i czasu trwania, art. 2 decyzji MB/29/2010 a w szczególności wykaz 1 do jej załącznika są niezgodne z prawem.

3) Zarzut trzeci dotyczący represyjnego charakteru decyzji MB/29/2010.

— Strona skarżąca podnosi w tej kwestii, że, mimo, iż zgodnie z art. 74 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ECHA, Agencja jest uprawniona do pobierania opłat za świadczone usługi zgodnie z art. 74 ust. 3 tego samego aktu, to opłaty i należności w połączeniu z innymi źródłami przychodów Agencji ustalane są w sposób pozwalający zapewnić, że są wystarczające do pokrycia kosztów świadczonych usług. Niemniej ryczałtowej opłaty administracyjnej w wysokości 14 500 EUR nie można uzasadnić przeprowadzeniem weryfikacji ECHA, gdyż ta kwota jest niewspółmiernie wysoka w porównaniu do świadczonych usług. Z drugiej strony te opłaty administracyjne mają w rzeczywistości charakter sankcji.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady pewności prawa.

— Skarżąca twierdzi w tym względzie, że system REACH-IT nie dostarczał przedsiębiorstwom wystarczających informacji, aby mogły poznać sankcje grożące im w związku z ciężącym na nich obowiązkiem sprawdzenia ich wielkości. Z drugiej strony Agencja nie uwzględniła braku umyślności skarżącej oraz dobrowolnego sprostowania popełnionego błędu.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności przy ustalaniu danych opłat administracyjnych.

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2011 r. — Belgia przeciwko Komisji

(Sprawa T-538/11)

(2011/C 347/75)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet i J. Halleux, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata L. Van den Hendego)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 lipca 2011 r. w sprawie pomocy państwa na finansowanie badań przesiewowych dotyczących pasażerskich encefalopatii gąbczastych (TSE) u bydła wdrożonej przez Belgię (pomoc państwa C 44/08 (ex NN 45/04));

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE.

— Środki wdrożone przez Belgię nie przynoszą selektywnej korzyści rolnikom, rzeźnikom i innym podmiotom zajmującym się przetwarzaniem, transportem, sprzedażą lub wprowadzaniem do obrotu produktów pochodzących od bydła i podlegających obowiązkowym badaniom na obecność BSE zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami.

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2011 r. — Melkveebedrijf Overenk i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-540/11)

(2011/C 347/76)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Melkveebedrijf Overenk B.V. (Sint Anthonis, Niderlandy), Maatschap Veehouderij Kwakernaak (Oosterwolde, Niderlandy), Mulders Agro VOF (Heerle, Niderlandy), Melkbedrijf Engelen V.O.F. (Grashoek, Niderlandy), Melkveebedrijf de Peel B.V. (Asten, Niderlandy) und M. Moonen (Nederweert, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. Mazel i A. van Beelen)

Strona pozwana: Komisja Europejska